

[Arbejdsministeren]

Det er korrekt, når hr. Kaj Poulsen noterer, at jeg har sagt, at jeg gerne vil lave væsentlige ændringer på dette område sammen med Socialdemokratiet, men det er lige så korrekt, at jeg i arbejdsmarkedspolitikken ønsker så brede flertal som overhovedet muligt, og jeg ønsker ikke at udelukke nogen fra det brede flertal. Jeg vil sige, at jeg både hørte og forstod hr. Glønborgs meldinger, og jeg syntes, de var præcise. Jeg synes, at når vi skal tilrettelægge arbejdet, skal vi gøre det ud fra, at vi får så mange med i processen, får så mange med i løsningerne og får så mange med i ansvaret som vel muligt. Den diskussion får vi lejlighed til at vende tilbage til på et senere tidspunkt, når vi skal tilrettelægge, hvordan vi får løsningerne gennemført.

(Kort bemærkning).

**Kaj Poulsen (S):**

Når jeg fandt det nødvendigt at tage ordet i anden omgang på baggrund af ministerens konklusion, var det, fordi jeg i andre sager har erfaret, at når ministrenes konklusioner får lov til at stå alene, er det dem, der refereres over for organisationerne. Jeg synes, at når vi skal videre med denne debat, som har været åben – jeg synes, det har været en god debat – skal vi være klar til at drage konklusioner af debatten og viderebringe dem. Det var simpelt hen på baggrund af en erfaring, jeg har gjort, at jeg syntes, det var nødvendigt at markere, at der – hvis man har lyttet til de taler, der har været holdt – altså er ting, der ikke er mulige.

(Kort bemærkning).

**Lilli Gyldenkilde (SF):**

Naturligvis er det ministeren, der til enhver tid konkluderer af en debat, ingen tvivl om det, men når man synes, at ministeren er lige på kanten af en konklusion, som i hvert fald er det modsatte af, hvad man egentlig kunne konkludere, synes jeg nu, at man må tillade sig at gå op én gang til.

Jeg mener, det var klart, at på det område, der handlede om finansieringen af dagpengene fremover, kan man i hvert fald ikke bruge den model, der er lagt op til, og som er en gammel model, Venstre har kørt med, jeg ved ikke i hvor mange år, nemlig bloktilskudsfinansieringsformen. Det stod mig klart, og det mener jeg stadig

væk står til troende, at da hr. Jørgen Estrup heroppe talte om, at vi skal have en drøftelse af disse ting og prøve at se på, hvordan vi kan få oplysninger frem, som kan fortælle os, hvordan vi i givet fald skal lave ændringer, hvis der skal laves ændringer overhovedet, og det har jeg jo ikke hermed givet grønt lys for for SF's vedkommende, så mener jeg, at man af det og i øvrigt af, hvad andre partier har sagt – CD, Socialdemokratiet, SF for bare at nævne nogle af dem – kan konkludere, at der ikke på nuværende tidspunkt er tilslutning til bloktilskudsmuligheden af finansieringen.

Jeg synes, det er vigtigt, fordi vi ved, at de meldinger, der kommer fra debatten i dag, jo bliver læst og fortolket af dem, som skal drøfte videre i trepartsforhandlingerne, og jeg synes altså, at det er rimeligt at få præciseret, at nok var der ikke mange konklusioner, der kunne drages, og nok har det været en åben og fordomsfri debat, hvilket vi alle har lagt op til det skulle være, men den ene konklusion mener jeg nok vi er så tæt ved, som vi overhovedet kan være.

**Arbejdsministeren (Henning Dyremose):**

Lad mig blot for klarheds skyld tilføje, at da regeringen ikke har lagt nogen model frem, ej heller har forsøgt at gøre det, kan der selvsagt heller ikke drages nogen konklusion for så vidt angår regeringens model i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

**3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 39:**

*Forslag til folketingsbeslutning om sikring af lønmodtagernes tryghed i ansættelsen.*

Af Lilli Gyldenkilde (SF) m.fl.  
(Fremsat 10/1 89).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling*

**Arbejdsministeren (Henning Dyremose):**

Dette forslag er praktisk taget en ordret gentagelse af det forslag, SF fremsatte i oktober 1987, og SF skal ikke bebrejdes det fjerneste, at de står ved deres tidligere tanker.